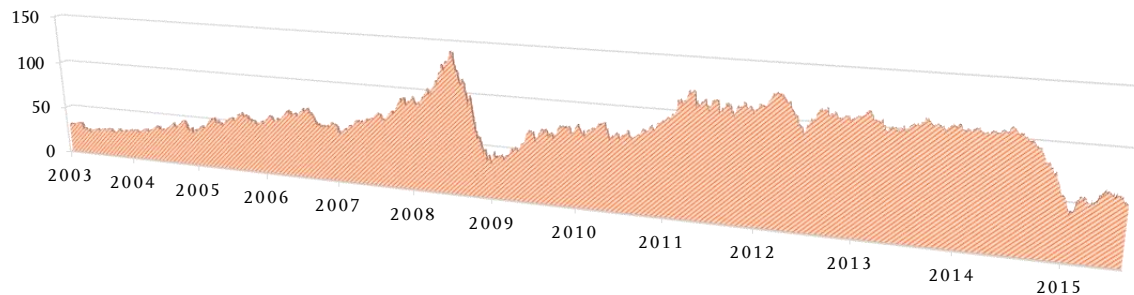

Offshore sector deint mee met de olieprijs

Door: Mirthe van Schrojenstein Lantman & Jeroen van Leeuwen

18-06-2015

Veranderingen in de olieprijs blijven niet onopgemerkt in de offshore sector. Reden voor JBR om een Ronde Tafel te organiseren over de fluctuerende olieprijs. Het was een goedbezochte en zeer informatieve avond waar onder leiding van Ronald van Rijn veel gezegd en besproken is.

De hoofdconclusie van de avond luidt “het is structureel”. Men verwacht niet dat de olieprijs snel weer boven de \$100 zal stijgen. Een verdere daling of stabilisatie op het huidige niveau lijkt reëler. “De zeepbel moet leeg, vanaf daar kan de prijs weer wat gaan klimmen”.

Waar OPEC vroeger de productiekraan dichtdraaide om de prijs omhoog te sturen besluiten zij dat nu niet te doen. Deze keus is gemaakt uit angst om marktaandeel te verliezen en men wil de Amerikaanse schaliegasproducenten geen kans geven. Gevolg is dat een land als Saoedi Arabië nog steeds fors boven haar quotum produceert. Men kan zich ook afvragen of de Saoediërs dit alleen doen ter bescherming van hun marktaandeel of dat ze zoveel mogelijk olie proberen kwijt te raken nu ze er nog wat aan verdienen.

In het verleden hebben drastische veranderingen in de olieprijs geregeld voor sociale onrust gezorgd. Om deze onrust nu te voorkomen hebben veel regimes extra geld uitgegeven aan niet competitieve banen en subsidies. In veel landen legt de overheid toe op binnenlandse vraag. Dit geldt met name voor een aantal landen in het Midden-Oosten, Venezuela en Nigeria.

Een ander geopolitiek punt waar Sijbren de Jong aandacht aan heeft besteed is het petrodollar systeem. Het petrodollar systeem komt steeds meer onder druk te staan. Zo heeft Rusland onlangs een deal met China gesloten om olie af te rekenen in Yuan. Naast China en Rusland heeft ook India moeite met de dominante positie van de US \$. Het wordt interessant om te zien hoe deze kwestie zich gaat ontwikkelen en of we binnenkort spreken van een petro-yuan of een petro-euro.

Ook interessant zijn de risico's die in de offshore sector genomen (moeten) worden nu de olieprijs fors lager is dan men de afgelopen jaren gewend was. Goedkope olie zit soms op plekken die je normaal zou vermijden, bijvoorbeeld vanwege oorlogen. Het risico werd te groot geacht en er waren alternatieve olievelden waar winst gemaakt kon worden. Die “luxe” is nu voorbij.

Ook in de scheepsbouw heeft men de gevolgen van de lage olieprijs gemerkt. Investeringsen werden uitgesteld of geannuleerd en veel schepen liggen “idle”. Dit is met name het geval in de markt voor Offshore Supply Vessels. Scrapping van oude schepen, ondersteunt door een speciaal hiervoor opgericht fonds, biedt wellicht een alternatief.

We zien echter ook dat bedrijven in bepaalde categorieën weer zijn begonnen met tenderen om nieuwe schepen te laten bouwen. De behoefte aan nieuwe, efficiëntere en op maat gemaakte schepen blijft. Dit heeft voornamelijk een direct effect op de werven in China. Deze werven ontvangen staatssteun, waardoor een concurrentievoordeel ontstaat.

Natuurlijk kan de opkomst van “hernieuwbare” energie niet ontbreken in een discussie over de olieprijs. Er wordt een sterke groei van het aandeel hernieuwbare energie in de energiemix verwacht. Waar sommigen de 2020 doelstellingen wel heel ambitieus vinden geloven anderen dat deze wel haalbaar zijn. Nederland moet daarvoor op het gebied van offshore wind wel een voorbeeld gaan nemen aan de UK en Duitsland, die zijn al veel verder.

Kortom, een onzekere tijd voor de olieprijs, waarbij zowel OPEC als de US niet meer in staat zijn om scheidrechter te spelen.